

Apoštolské hnutie Božieho milosrdenstva

Od chvíle keď sa ukázal Denníček sv. Sestry Faustíny, mnoho ľudí sa pýta, či taká kongregácia existuje, kde sa nachádza, a ktorá je to kongregácia. Iní skúšajú zakladať rôzne spoločenstvá. Väčšina týchto spoločenstiev sa rozpadla. V Poľsku zostali tri nové spoločenstvá schválené cirkvou:

- Kongregácia sestier Milosrdného Ježiša
- Inštitút Božieho Milosrdenstva – založil kňaz M. Sopočko
- Dielo Milosrdenstva – sekulárny inštitút

Tieto spoločenstvá nespĺňajú Boží zámer o ktorom sa hovorí v Denničku Sestry Faustíny. Pánu Ježišovi nešlo o nejakú kongregáciu, ale o veľké apoštolské hnutie v Cirkvi.

I. Genéza Apoštolského hnutia Božieho milosrdenstva

V apríli v roku 1935 vo Vilniuse bolo prvé verejné uctenie obrazu Milosrdného Ježiša. Sestra Faustína sa tešila, že sa spĺňajú Božie zámery, že úlohu, ktorú jej Pán Ježiš dal splnila.

Jej radosť však skalila predtucha nových úloh. O mesiac neskôr v máji 1935 píše vo svojom Denničku - *keď som vycítila veľké Božie zámery, ktoré má Boh so mnou, zľakla som sa ich veľkosti. Cítila som sa úplne neschopná ich splniť. Začala som sa vyhýbať vnútorným rozhovorom s ním, a tento čas som nahrádzala ústnou modlitbou, (...) Keď som raz namiesto vnútornej modlitby začala čítať duchovnú knižku, začula som v duši zreteľne a mocne tieto slová: "Pripraviš svet na môj druhý príchod." Hlboko ma tieto slová zasiahli a hoci som predstierala, že ich nepočujem, rozumela som im dobre a nemala som o tom žiadne pochybnosti (Den. 429).*

Dňa 9. júna 1935 keď Sestra Faustína išla do záhrady, počula tento pokyn: *"Budeš vyprosovať so svojimi spoločníckami milosrdenstvo pre seba a pre svet"* (Den 435). Dvadsať dní mlčala, lebo nerozumela, o čo ide Pánu Ježišovi. Až 29. júna sa o tom porozprávala s kňazom M. Sopočkom. Vo svojom Denničku o tomto stretnutí napísala: *Tento kňaz (...) prenikol (...) najskrytejšie tajomstvá, ktoré boli medzi mnou a Bohom, o ktorých som mu ešte nikdy nehovorila (...) lebo som ich sama dobre nechápala. To tajomstvo je také, že Boh žiada, aby bola založená kongregácia, ktorá by svetu hlásala Božie milosrdenstvo a vyprosovala ho pre svet (Den. 436).*

Na ďalší deň – 30. júna v roku 1935 – počas svätej omše uzrela Sestra Faustína Pána Ježiša. Povedal jej, že si žiada:

- *aby tá kongregácia bola založená čo najskôr, a ty v nej budeš žiť so svojimi spoločníckami*
- *môj duch bude regulou vášho života*
- *váš život má byť podľa môjho vzoru od jasličiek až po smrť na kríži*

Prenikni do mojich tajomstiev a poznáš priepasť môjho milosrdenstva voči stvoreniam a moju nepreniknuteľnú dobrotu a tú dáš poznať svetu. Skrze modlitbu budeš prostredníkom medzi nebom a zemou (Den. 438).

Sestra Faustína spočiatku usudzovala, že Pánu Ježišovi ide o založenie kontemplatívneho rádu, v ktorom by spolu so Sestrami vyprosovala milosrdenstvo pre svet. Dokonca napísala aj zhrnutie regule pre takýto rád. Spolu s kňazom M. Sopočkom hľadala miesto, kde by mohol byť postavený kláštor, a osoby ktoré by sa mohli zapojiť do tohto diela. Predložili to aj cirkevným predstaveným – arcibiskupovi Vilniuskkej diecézy Romualdovi Jalbryzkowskému, ktorý odporučil Sestre Faustíne, aby sa modlila o milosrdenstvo pre svet, ale vo vlastnej kongregácii a prosila o ďalšie Božie znaky.

V marci 1936 Sestra Faustína odcestovala z Vilniausa a už v apríli písala kňazovi Sopočkovi: *Jasne vidím, že to bude nielen ženská a mužská kongregácia, ale vidím, že to bude veľké združenie laikov, do ktorého môžu všetci patriť a skutkami – preukazovaním milosrdenstva jedny druhým – pripomínať Božie milosrdenstvo (apríl 1936).*

Tieto slová svedčia o tom, že Sestra Faustína už vedela, že Pánu Ježišovi nejde o nejaký kontemplatívny rád, alebo kongregáciu, ale o veľké dielo, ktoré tvoria mužské a ženské kongregácie, ako aj veľké združenie laikov. No napriek tomu, že to takto pochopila, ďalej usudzovala, že jej úlohou v tomto diele je založenie kontemplatívneho rádu, preto napriek chorobe a ťažkostiam neustávala v úsilí, aby tú úlohu splnila. Pán Ježiš ju nevyviedol z omylu. Z jednej strany naliehal, aby konala, a z druhej strany ju akoby zdržiaval keď hovoril: *rob iba to , na čo dostaneš povolenie (Den. 560).* Zo stránok Denníčka vieme, čo Sestra Faustína vtedy prežívala. Písala, že smrť v tom období by bola pre ňu záchranou, že utrpenia všetkých mučeníkov sa jej zdali byť ničím v porovnaní s mukami, ktoré trpela, a usudzovala, že sa nikdy neskončia (porovnaj Den. 126)

Rozbor týchto zážitkov vedie k záveru, že pri uskutočňovaní tejto úlohy Sestra Faustína prežívala duchovnú noc viery. Pán Boh ju neočisťoval z toho čo je hriešne, ale skôr z toho čo je ľudské, aby sa s ňou mohol dokonalejšie zjednotiť. Očisťoval ju práve tým, že jej presne nevysvetlil svoj zámer.

"Nedorozumenie", ktoré Pán Ježiš zámerne urobil spočívalo v tom, že on i Sestra Faustína chápali slovo *kongregácia* ináč. Sestra Faustína chápala slovo "kongregácia" tak, ako ho bežne v hovorovej reči rozumieme – rehoľa, rád, či kláštor. Avšak Pán Ježiš používal toto slovo v biblickom zmysle. Biblický zmysel poľského slova "kongregácia" zodpovedá slovenskému slovu "zhromaždenie"

"Zhromaždenie" v biblickom zmysle: hebrejsky - qahal, grécky – ekklesia, čiže Cirkev. V tomto zmysle "zhromaždenie" znamená zvolanie ľudu k vôli náboženským cieľom.

Teológia rozlišuje 4 konštitutívne prvky, ktoré tvoria a charakterizujú *zhromaždenie*. Tieto štyri prvky nachádzame v Ježišových výpovediach zapísaných v Denníčku Sestry Faustíny.

Prototypom "zhromaždenia" v biblickom zmysle je schádzanie sa Izraelitov na hore Sinaj:

1. Priviedol ich Mojžiš na rozkaz Boha
2. Boh sústreďuje ľud okolo Stánku stretnutia, ľud je presvedčený, že Boh prebýva uprostred neho
3. Boh zjavuje a vyjadruje svoju vôľu pred zhromaždeným ľudom cez teofániu, alebo oprávneného predstaviteľa.
4. Ľud zhromažďuje sám Boh kvôli prosiacim, alebo kajúcim náboženským úkonom a Boh ho postupne posväcuje.

Tieto 4 prvky nájdeme aj v Ježišových výpovediach zapísaných v Denníčku Sestry Faustíny:

1. Dielo, ktoré dnes nazývame - Apoštolským hnutím Božieho milosrdenstva – vzniklo z iniciatívy Pána Ježiša;
2. Jeho ústredným miesto je sanktuárium, v ktorom odovzdal posolstvo o Božom milosrdenstve pre celú súčasnú Cirkev i svet;
3. Posolstvo odovzdal prostredníctvom vyvolenej osoby – sv. Sestry Faustíny;
4. Ľudia, ktorých zvolal Boh – čiže tí – ktorí sú zvnútra vnímaví na tajomstvo Božieho Milosrdenstva, sa sústreďujú kvôli prosiacim a kajúcim náboženským úkonom, a takto zhromaždený ľud posväcuje Boh svojou milosťou.

Hnutie vznikalo už za života sestry Faustíny. Začalo sa realizovať začatím praktizovania úcty k Božiemu Milosrdenstvu vo formách, ktoré nám odovzdala. Kňaz M. Sopočko vydal obrázky Milosrdného Ježiša s Korunkou k Božiemu milosrdenstvu, ako aj malú knižočku s modlitbami. Ľudia ktorí sa modlievali Korunku Božieho milosrdenstva s dôverou, už uskutočňovali úlohu apoštolského hnutia Božieho Milosrdenstva. Apoštolské hnutie Božieho Milosrdenstva vznikalo a rozvíjalo sa spolu s úctou k Božiemu Milosrdenstvu, ktorá sa dynamicky šírila. Avšak až koncom 80-tych a v 90-tych rokoch 20. storočia bol urobený úplný rozbor zápiskov Sestry Faustíny. Tento rozbor nám umožňuje vyjadriť identitu hnutia, jeho duchovnosť i apoštolské úlohy.

II. Identita Apoštolského hnutia Božieho Milosrdenstva

Prvky ktoré tvoria identitu hnutia sú:

1. Cieľ hnutia;
2. Úlohy hnutia;
3. Prostriedky na ich realizáciu.

1. Cieľ hnutia

Tento cieľ vymedzujú Ježišove slova, ktoré povedal sestre Faustíne v máji 1935 vo Vilniuse:

"Pripraviš svet na môj druhý príchod (Den. 429)."

Keď Sestra Faustína počula tieto slova, preľakla sa. V Denníčku napísala: "*Hlboko ma tieto slová zasiahli a hoci som predstierala že ich nepočujem, rozumela som im dobre a nemala som o tom žiadne pochybnosti (Den. 429).*"

Sestra Faustína opisuje štruktúru hnutia. Tvoria ho tri odtiene.

Prvý – Klauzúrne kláštory

Druhý – Činné kongregácie

Tretí – Všetci ľudia, ktorí sú na svete

Pri prvom odtieni Sestra Faustína píše: "*Duše oddelené od sveta budú horieť, ako obeta pred Božím trónom a vyprosovať milosrdenstvo pre celý svet [...] A vyprosovať požehnanie pre kňazov. Svojou modlitbou budú pripravovať svet na druhý Ježišov príchod (Den. 1155).*" Keďže všetky odtiene tvoria jedno dielo, tak tento cieľ zahŕňa aj ostatné odtiene, čiže je cieľom celého hnutia.

Iným argumentom, ktorý potvrdzuje takto sformulovaný cieľ sú slová Pána Ježiša sestry Faustíny: "*Kým prídem ako spravodlivý Sudca, najprv prichádzam ako Kráľ milosrdenstva (Den. 83). Hovor svetu o mojom milosrdenstve, nech celé ľudstvo pozná moje nepreniknuteľné milosrdenstvo. Je to znamenie posledných čias, po ňom príde deň spravodlivosti (Den. 848).*"

O príprave sveta na druhý príchod Krista hovorila Sestre Faustíne aj Panna Maria: "*Ja som dala svetu Spasiteľa a ty máš hovoriť svetu o jeho veľkom milosrdenstve a pripraviť svet na jeho druhý príchod (Den. 635).*"

Treba priznať, že Kresťania dneška nežijú myšlienkou na druhý Ježišov príchod na Zem. Aj keď v Krédo hovoríme: ..."odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych" a hoci pri každej svätej omši opakujeme: "*smrť tvoju Pane zvestujeme a tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame kým neprídeš v sláve*" v skutočnosti nežijeme tým očakávaním tak, ako kresťania prvých storočí.

2. Tri úlohy Apoštolského hnutia Božieho Milosrdenstva

2.1. Obrodzenie náboženského života;

2.2. Hlásanie tajomstva Božieho milosrdenstva;

2.3. Vyprosovanie Božieho milosrdenstva pre celý svet;

2.1. Obrodzenie náboženského života

- je prvou a základnou úlohou hnutia. Má to byť život spočívajúci v nasledovaní Krista "*od jasličiek až po kríž*" v postoji úplného zverenia sa Bohu, čiže plnenia jeho svätej vôle, ako aj v postoji milosrdenstva voči blíznym. "*Žiadam od teba skutky milosrdenstva, ktoré majú vyplývať z lásky ku mne. Milosrdenstvo máš svojim blíznym preukazovať vždy a všade, nemôžeš sa tomu vyhýbať, ani sa vyhovárať, ani sa od toho oslobodiť. Milosrdenstvo svojim blíznym môžeš prejavovať trojakým spôsobom: skutkom, slovom, modlitbou (Den. 742).*"

2.2. Hlásanie tajomstva Božieho milosrdenstva

- je druhou úlohou hnutia. Aby sme mohli iným hlásať tajomstvo Božieho Milosrdenstva najprv je potrebné, aby človek toto tajomstvo poznal. Pán Ježiš hovoril: "*Prenikni do mojich tajomstiev a poznáš priepasť môjho Milosrdenstva voči stvoreniam a moju nepreniknuteľnú dôveru – a tú dáš poznať svetu (Den. 438).*" Tejto úlohe dal Pán Ježiš veľkú dôležitosť o čom svedčia veľké prisľúbenia:

- "*Duše ktoré šíria úctu k môjmu milosrdenstvu budem ochraňovať po celý život, ako láskavá matka svoje nemluvňa a v hodine smrti im nebudem Sudcom, ale milosrdným Spasiteľom (Den. 1075).*"
- Kňazom Pán Ježiš prisľúbil – "*Zaťatí hriešnici sa budú kajať po ich slovách, keď budú hovoriť o mojom nesmiernom milosrdenstve (Den. 1521).*"

2.3. Vyprosovanie Božieho milosrdenstva pre celý svet

- je treťou úlohou hnutia. Pán Ježiš Sestre Faustíne hovoril: "*Budeš zmierovať nebo so zemou, budeš zmierňovať spravodlivý Boží hnev a vyprosovať milosrdenstvo pre svet (Den. 531).*"

Pánu Ježišovi ide zvlášť o hriešnikov, často prosil o modlitbu na ich úmysel: "*Vždy ma potešíš keď sa modlíš za hriešnikov. Modlitba za obrátenie hriešnych duší je mi najmilšia. Vedz dcéra moja že tá modlitba je vždy vyslyšaná (Den. 1397).*"

Ďalšou skupinou privilegovaných ľudí v modlitbe apoštolov Božieho Milosrdenstva sú kňazi a rehoľné osoby, teda tí čo sú v prvej línii frontu v boji o duše. Oni veľmi potrebujú modlitbu.

Vyprosovanie Božieho Milosrdenstva sa nemôže obmedziť len na tieto dve skupiny ľudí. Treba sa modliť za celý svet i za duše trpiace v očistci, lebo človek nič tak nepotrebuje, ako Božie Milosrdenstvo (hovorí Pápež Ján Pavol II., Lagievniky 7. Júna 1997).

3. Prostriedky na realizáciu cieľov hnutia Apoštolov Božieho Milosrdenstva

Sú nimi nové formy kultu. Patria k nim:

- 3.1. Obraz Milosrdného Ježiša;
- 3.2. Sviatok Božieho Milosrdenstva;
- 3.3. Korunka k Božiemu Milosrdenstvu;
- 3.4. Hodina Milosrdenstva;

Každý z nich bude skutočným úkonom úcty k Božiemu Milosrdenstvu a prinesie vytúžené ovocie len vtedy, ak ich budeme praktizovať v postoji dôvery voči Bohu a v aktívnej láske k blížnemu.

III. Združenie Apoštolov Božieho Milosrdenstva Faustínium

Apoštolské hnutie tvoria dnes milióny ľudí. Sú to kontemplatívne rády, činné kongregácie, spoločenstvá, skupiny, bratstvá, združenia aj individuálne osoby. Jedným z týchto spoločenstiev je združenie Faustínium.

Ako vzniklo Faustínium? Ľudia prosili sestry z kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva o to aby vzniklo niečo, ako tzv. Tretí rád - *terciári*.

Rozhodujúca chvíľa prišla keď kongregácia priznala sestre Faustíne titul duchovnej spoluzakladateľky. Bolo to 25.08.1995 – na 90-te výročie narodenia svätej Faustíny. Sestra Faustía bola postavená do radu zakladateľiek, čo úplne mení jej postavenie. Ako duchovná spoluzakladateľka kongregácie je zároveň zakladateľkou diela ktoré sa vola Faustínium. Ďalším znakom bol list Krakovského metropolitu kardinála Františka Macharského. V tomto liste vyzval kongregáciu, aby podnikla prvé kroky na utvorenie nejakého združenia, alebo inej organizácie, ktorá by umožnila osobám mimo kongregácie, zapojiť sa do realizácie poslania svätej Sestry Faustíny, pod vedením kongregácie.

Stalo sa niečo prekvapujúce. Po napísaní štatútu a založení Združenia Apoštolov Božieho Milosrdenstva Faustínium dňa 6. marca 1996, Svätý Otec Ján Pavol II. dňa 25. marca 1996 – teda o necelé tri týždne neskôr - vydal apoštolskú exhortáciu pre zasvätené osoby – *Vita consecrata*. Súbežnosť ideí, myšlienok, vymedzenie vzťahov medzi zasvätenými osobami a laikmi v štatúte Faustínium a vo *Vita consecrata* je taká veľká, že by sme mohli povedať že je to vyplnenie smerníc, ktoré sa nachádzajú v exhortácii.

Združenie Faustínium žije poslaním sestry Faustíny v "**čistej podobe**". Iné rehoľné spoločenstvá napr. mariáni, pallotíni do svojej duchovnosti a apoštolského poslania "**dožívajú**" hlásanie posolstva o Božom Milosrdenstve. V združení Faustínium je duchovnosť a apoštolské poslanie presne také ako u sv. Sestry Faustíny bez žiadnych prímiesi.

Združenie Faustínium je **cirkevným** verejným združením, ktoré má **cirkevno-právnu subjektivitu** a pôsobí pri Kongregácii sestier Matky Božieho Milosrdenstva, ale zároveň podlieha pastierom Krakovskej cirkvi.

Združenie Faustínium má tiež **civilno-právnu subjektivitu**. Dňa 19. mája roku 2000 bolo zaregistrované na Ministerstve vnútorných záležitostí Poľskej republiky.

Združenie Faustínium uskutočňuje všetky úlohy združenia Apoštolov Božieho Milosrdenstva:

- Snaží sa o svätosť podľa vzoru sv. Sestry Faustíny;
- Hlása posolstvo o Božom Milosrdenstve;
- Vyprosuje Božie Milosrdenstvo pre celý svet najmä pre hriešnikov;
- Zvlášť sa sústreďuje na duchovnu a apoštolskú formáciu členov.

Najvyšším orgánom v združení Faustínium je Hlavná správa, poradným orgánom je Valný zjazd delegátov. Rozhodujúcu úlohu v združení Faustínium zohrávajú sestry Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva, ktoré sa snažia voviesť osoby mimo kongregácie do jej duchovnosti a apoštolátu.

Združenie Faustínium zakladá svoje spoločenstvá aj pri farnostiach, nielen pri kláštoroch kongregácie. Aby mohlo byť pri farnosti založené združenie Faustínium musí tam byť desať členov (nie dobrovoľníkov), musia mať podmienky pre vedenie formácie, musia mať súhlas diecézneho biskupa a farár danej farnosti musí predložiť žiadosť. Do združenia patria dobrovoľníci i členovia.

Dobrovoľníci majú minimálne kresťanské záväzky: poznávať tajomstvo Božieho Milosrdenstva, prehlbovať dôveru, ktorá sa vyjadruje v plnení Božej vôle, vykonať každý deň aspoň jeden úkon milosrdenstva z lásky Ježišovi, pomodliť sa (nemusí to byť denne) korunku k Božiemu Milosrdenstvu.

Po ročnom dobrovoľníctve je možné uchádzať sa o členstvo. Je možné zostať dobrovoľníkom do konca života.

Aktuálne sú v združení Faustínium osoby zo 60 krajín sveta. Formačné stredisko pre dobrovoľníkov a členov na Slovensku sa nachádza v kláštore Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Nižnom Hrušove. Sekretariát a Hlavná správa sídli v Sanktuáriu Božieho Milosrdenstva v Krakove. Tlačovým orgánom združenia Faustínium je štvrťročné vydávaný časopis **Posolstvo Milosrdenstva** (*Oredzie Milosierdzia* – vydávaný v Poľsku) a plní úlohu spojovníka v tomto veľkom spoločenstve ľudí otvorených pre tajomstvo Božieho Milosrdenstva. Ľudí ktorí chcú tajomstvo Božieho Milosrdenstva odrážať vlastným srdcom i činom.